

[Vesterager.]

vorlige Indvendinger mod denne Revision med deraf flydende Forhøjelser under den nuværende økonomiske Situation, og det er let forstaaeligt, at saadanne Anskuelser kan komme frem, thi vi er jo nede i Bølgedalene. Vi er havnet dernede, medens Forhandlingerne om Lønningsloven stod paa, og det kommer vi ikke udenom, at der er store økonomiske Vanskeligheder i Samfundet for Tiden. Jeg tror dog, man skal vogte sig for at se alt for ensidigt paa Spørgsmaalet. Under en Højkonjunktur kan Tjenestemændene ikke forlange deres Lønninger ført op til de højeste Tinder; der vil atter og atter blive henvist til, at de har en pensionsgivende Stilling og lever under tryggere Forhold, og det maa de regne med. Paa den anden Side ønsker jeg ogsaa at sige, at jeg tror ikke, man i en Krisetid, naar Lønningerne skal revideres under saa vanskelige økonomiske Forhold som nu, maa forlange Kurven ført ned i de dybe Dale, thi Samfundet har den største Interesse i under skiftende Forhold at kunne fastholde en dygtig og pligt-opfyldende Tjenestemandsskifte. Staten kan maaske nu faa gode Kræfter til mindre Lønninger, men den maa alligevel iagttage et vist Maadehold i Trykket nedad. Tjenestemændenes Betydning i Samfundet er langt større end de fleste tænker, og de har efter min Mening under de skiftende Forhold løst deres Opgave godt.

Vedrørende de økonomiske Forhold maa jeg endvidere minde om Pristallets Nedgang, og det forekommer mig, at man fra visse Sider hæfter sig vel stærkt ved den foreslaaede Merudgift, medens de af Finansministeren paapegede Ændringer, ogsaa i Statens Favør, lades mere ude af Betragtning. Der er Ændringer, som maaske mere end de smaa Lønforbedringer har bidraget til at faa Tjenestemandrepræsentanterne til at gaa med, og det samme kan siges om Repræsentanterne for Administrationen og Repræsentanterne for de politiske Partier. Naar man vil bedømme Lovforslaget og den Enstemmighed, hvormed Kommissionen gik ind for Lovforslaget, maa man tage i Betragtning, at en Del af Befolkningen her er med til at yde et stort Bidrag til deres egen Pensionering. Der er fra visse Sider talt om, at det er en lidt haard Bestemmelse med de 5 Aar efter det 30te Aar, før Pensionsretten indtræder. Men det er en Overenskomst, som er truffet i Kommissionen, og det maa dog siges at være absolut i Statens Favør.

For at opnaa disse forholdsvis smaa

Forbedringer har det altsaa været nødvendigt at gennemføre Besparelser. Noget af det Beløb, der skal til, har vi taget fra Stedtillægget. Der er ført en Del Forhandlinger om dette Tillæg, og Resultatet er blevet, at vi egentlig har beholdt det uændret, som det er i den gældende Lov; kun er der taget lidt fra de forskellige Klasser, ca. 15 Kr. overalt. Disse Penge har vi saa haft at fordele paa de Punkter, hvor man mente der tiltrængtes smaa Forbedringer.

Om Reguleringstillægget, som jo er en Sammendragning af Dyrtids- og Konjunkturtillæg, skal jeg kun bemærke, at det for mig er af stor Betydning, at man har noget regulerende i en Lønningslov. De sidste Tidens Prisfald og Efter-Krigstidens Stigning i Priserne har i Virkeligheden belært os om, at en Regulering har Betydning; man kan saa strides om, hvorvidt den er tilstrækkelig. I alt Fald er de to Tillæg sammendraget, og det nye Tillæg vil stige og falde efter Pristallet. Under Krigstiden var det jo saadan, at alting steg til fabelagtige Højder, og vi, som var Tjenestemænd i den Periode, kan huske, at det var rene Sultekaar at komme ind under. Nu falder Priserne, og det er nødvendigt, at Lønningerne ogsaa i nogen Maade følger med. Jeg tror derfor, det har sin Betydning, at man beholder dette Regulerings-tillæg og lader det stige og falde med Pristallet, saadan som det er foreslaet i Lovforslaget.

Kommissionen har fastholdt Linien fra 1919. Der blev jo ved Lønningsloven af 1927 gennemført betydelige Forenklinger, navnlig blev Paragrafferne Antal den Gang væsentlig nedsat. Nu har man igen indført en vis Forenkling, idet Lønningsgrupperne Antal er nedsat. Alt dette har naturligvis kostet en Del Arbejde, men det vil ogsaa føre til, at den samlede Lønningslov vil blive lettere at overse. Det er klart, at man i særlig Grad vil hæfte sig ved Resultatet af Kommissionsarbejdet for de to store Etater, Trafiketaten og Toldetaten. Det er dog mit Indtryk, at der er udvist samme Interesse fra Kommissionens Side overfor de smaa Institutioner som overfor de store. Om man saa har truffet Retfærdigheden til alle Sider, er et Spørgsmaal, som rimeligvis vil blive besvaret forskelligt fra de forskellige Sider.

Naar mit Parti kan gaa ind for Lovforslaget i det store og hele, har det sin Grund i, at vi mener, der er gennemført Ændringer, som er af Betydning ikke blot for Staten, men ogsaa for Tjenestemændene.

Ansættelsesreglerne i § 6, Stykke 5,